

„Оги – Огненото драконче“

© Автор на текста: Маргарита Йорданова Дюлгерова

© Художник: Невена Колева Колева

Вихрушката ли е отвлякла Пороя Ото? Какво тайно вълшебство е скрито в нейната шапка? Кой иска да заграби подземните води? Защо бобрите строят диги край Божествения бряг? НЗЦ? Какво ли е това? И как ли ще помогне на Оги-екипа? За да разбереш, прочети: 5. „Оги и Сушата“

5. „Оги и Сушата“

Съдържание

	Епизод №
Домът на Сушата	5-01
Водното кълбо	5-02
Първата битка	5-03
Бобрите	5-04
Пророчеството	5-05
„Искрено и птично“	5-06
Кралицата на ледените великани	5-07
Зелената войска	5-08
Хитрини	5-09
Кой може да победи Сушата?	5-10
Задружно	5-11
Речник към „Оги и Сушата“	5-12
Тълкуване на предсказанието	5-13
Тайно оръжие НЗЦ	5-14
Защо Оги-екипът победи?	5-15
Библиография към „Оги и Сушата“	5-16
Прочети!	5-17

5_01_Домът на Сушата

Ако си прочел „Оги и кълбовидните мълнии“, знаеш, че разтревоженият Зевс пристигна с гръм и трясък и се развика:

– Суша! Страшна суша! Суша небивала!

- Джаф! Как няма да има суша, когато изсичат горите...
- Там, където ни унищожават, земята се превръща в пустиня. – тъжно сведе клони мама Йоли.
- Там царуват Жегата и Студът... – въздъхна Вековната мура Вемура.
- От тях дори и ние – скалите се рушим, а почвата я отнасят пороите...
- Кой ме вика? – Пороят Ото надникна иззад един бухлат облак, заплашително надвиснал над езерото.
- Говорим за вълка, а той в кошарата... – промърмори старият гарван Ох.
- Сушата опустошава равнината... – свъси вежди Зевс.
- Къде е? Ще я насмета набързо. – Ото изду бузи.
- Знаеш, какви ги вършиш, като се развихриш... – смъмри го Скалата.
- Няма време за мъдруване. Трябва да се действа. – бърза Ото.

Питаш се, как ли ще постъпи Зевс? Опитай се да разгадаеш намеренията му – запиши отговорите си в дневника на приключението.

– Трябва да се действа! – смръщи се Ото. – Незабавно!

Още рекъл – неизрекъл, вихрено се завъртя. Нещо го притисна. Все по-бързо и по-бързо го въртеше. Отнасяше го незнайно накъде. Главата му се замая. Затвори очи. Когато се съвзе, пред него се сипеха черни, зелени и бели хлябове. Трупаха се на трапезата пред кльощава старица с остри колене и лакти, с щръкнали коси.

– Ух, ма како! Каква си елегантна! Все ядеш, ядеш, а не дебелееш. Аз гладувам ли гладувам, танцувам ден и нощ, а не мога да отслабна... Но виж, какъв красавец си намерих! Дами канят!

Дебеланката се разсмя, размаха смешна шапчица и завъртя Пороя във вихрен танц. После нахлупи шапката върху главата му, изтананика някаква странна песничка и Ото изчезна. Вихрушката хукна подире му.

Пороят Ото се озова в пещерата под езерото на младите пъстърви. Видя Ламята, която изричаше заклинание. Втурна се, с все сила я блъсна – строполиха се и двамата върху Скалата. Тя незабележимо се премести и затвори прохода към подземните води.

Разярената Ламя се изправи, завърши заклинанието. Водите от езерото на младите пъстърви се издигнаха във въздуха, образуваха сфера около Пороя Ото – оковах го в истински воден затвор. И изчезнаха...
Къде ли го отвлече Ламята?

Ще разбереш от следващия епизод.

5_02_Водното кълбо

Огромно водно кълбо висеше над Олимп. Е, поне боговете нямаше да умрат от жажда. Но и там Сушата се беше развихрила. Хора, животни и растения с копнеж се взираха в кълбото.

Светилищата на Зевс пустееха. Олтарите бяха празни. Боговете линееха. Хората губеха вярата си. Мислеха си: „Защо Гръмовержецът не ни защити? Нали уж е всемогъщ?“

В това време Зевс навъсено слушаше Ла Миа. Въпреки, че се беше превърнала на чудна красавица, не можеше да го измами. Виждаше той и деветте ѝ кучешки глави и деветте ѝ опашки със сраснал рог накрая. Във всяка уста по девет ламски езика измамни думи нашепваха.

– О, Всемогъщи! Само ти си достоен за владетел на Божествения бряг! Хората не заслужават тази прекрасна планета, замърсяват я. Това ще доведе до разтопяване на вечните ледове. Океанът ще залее всички земи наоколо.

„Лъжливите ламски езици изрекоха и една истина. – мислеше си Зевс – Хората унищожават Земята. Отровите, които изхвърлят във въздуха раздират небето. Отварят го за смъртоносните лъчи от Космоса. Става все по-горещо... Нивото на океаните се покачва...“

Ла Миа продължаваше да обещава и да го ласкае:

– Моите строители ще издигнат диги. Ще спасят земите и поданиците ти. По-велик си от Перун, а ще трябва да му се молиш...

– Защо?! – проехтя гневният глас на Зевс.

– За вода. Питейна вода. Под планините си той крие цяло море. Докато хората и боговете тук жадуват и гладуват заради сушата...

– И какво предлагаш?

– Ще построим канал. Ще обърнем посоката на реките – всички ще текат насам. Който владее Божествения бряг и питейната вода, ще бъде повече от бог. Всички ще му се подчиняват. Мило и драго ще дават, за да станат негови поданици. Тогава няма да му трябва олтари. По твърда тарифа ще плащат.

ХоГ, скрит в подножието на Олимп, подслушваше разговора.

– На това хората му викат „кражба и подкуп“. – обади се презрително Скок и се измъкна от джоба на ХоГ.

– О, не! Скокливи ми приятелю, това е търговски нюх. Който свари – натовари!

– Ти, защо ни помагаш? Тичай! Присъедини се към Зевс и Ла Миа! Отмъквай чужди подземни води! Вземай подкупи, за да разрешиш на някого да си купи земя на вашия „Божествен“ бряг!

– И аз си имам мисия в нашия свят. Почиствам го от мъртвите дървета, за да могат по-бързо да растат живите. И да прочистват въздуха. Е, малки ми скокливецо, разбра ли, че и аз, нищожният дървесен червей – също съм нужен, за да се опази животът на Земята. Помагам ви да победите Ламята, защото тя е наш общ враг.

– Разбирам, но трябва да опазим цялата Земя а не само Божествения бряг! – възрази скакалецът.

5_03_Първата битка

Слънцето жареше немилостиво от ранни зори до залез. Повехнаха листата на дърветата. Окапаха цветовете им преди да вържат плод. Прегоряха житата. Почвата се напука. Пресъхнаха поточетата. Реките едва-едва пълпеха из равнината. Пожари опустошаваха горите. Денем всички се криеха на сянка – под дърветата или в пещерите.

Такова задушно и знойно лято не помнеха нито Ох, нито мама Йоли. Може би само Вековната мура Вемура и Скалата биха могли да разкажат, как са оцелявали след такива жеги.

Оги не смееше да си го признае, но колкото по-горещо ставаше, толкова по-добре се чувстваше. Безмилостните слънчеви лъчи не му пречеха. Напротив! Помагаха му – правеха го по-бърз и по-силен. Разпереше ли криле, растеше още по-бързо. Скоро само с един замах облиташе долината. Сянката му се носеше над поляните. Пазеше ги от жегата.

Сушата отдавна дебнеше Оги. Оглеждаше. Преценяваше. Обмисляше. Чудеше се, как да отклони вниманието му. Искеше да се вмъкне, да опустоши Долината.

Първо се преструваше на старица – жетварка – грохнала от умора, задрямала край реката. После – на тъмна мъгла, полегнала над житата. Вдигна се като черен облак, но Оги размаха криле и я отвя надалече.

Стана бик с огромни рога, но Дракончето вдигна пепел от изгорените стърнища, захвърли го в очите на бика и го прогони от Долината.

Накрая Сушата се превърна на змиеподобно крилато чудовище с 12 опашки. Сестра ѝ – Вихрушката танцуваше около нея. Въртеше се все по-бързо и по-бързо. Двете неусетно се доближиха до Долината. Издигнаха се над Планината. Но не можаха да излъжат Оги.

Сушата пусна летящите си кучета – Суховеите. Оги размаха крилете си. Образува се въздушна стена. Зад нея сияеха с всички цветове на дъгата крилете на Оги. Суховеите нападнаха, но силата им се вля в Огненото драконче и те се превърнаха на сухи листа.

Атакува и Вихрушката. Оги само леко я докосна. Тя се завъртя като пумпал. Оплете се в 12-те опашки на сестра си. Търкулнаха се Сушата и Вихрушката. Паднаха право в родната си пещера. Майка им – Жегата и татко им – Студът сигурно доста са се потрудили докато ги разплетат... Ами Пороят Ото, къде се дяна? Докато изучаваше вълшебното ключе, се озова заключен във водно кълбо. Там не можеше да го достигне Вихрушката. Сестра ѝ – Сушата напразно размахваше змийските си опашки, напразно налитаха нейните слуги – Суховеите. Ото бе неуязвим, но гневен. Ужасно се гневеше, задето не можеше да се включи в битката.

5_04_Бобрите

Привечер долетя Свраката.

– Идват! – изграчи тя и тупна наред поляната.

– Кой идва? – попита маймунката и ѝ донесе вода от Църцорко.

Изворчето едва капеше.

Свраката кимна. Благодарни на Ефу, но не можеше дума да издума. Пийна глътка вода и чак тогава проговори:

– Бобрите. Пристигнали са да строят водопровод от езерото на пъстървите до Божествения бряг. Били най-добрите строители отвъд океана.

– От езерото на пъстървите? – учуди се Ели и немощно повдигна главица.

Омайничето беше повехнало. Водата и тук – в Долината също не достигаше.

– Че то е празно, – обади се и малката круша Оли. – нали Ламята го отнесе, когато плени Ото.

– Ох-и! И откъде ще вземат вода? – недоумяваше Гарванчето.

– От подземното море. – отговори едър Бобър – Да ви се представя – Фон Бобриц - хидролог¹. Открихме море от питейна вода под тези планини. Девизът на фирмата ни е: “Здраво, чисто и прецизно!”

След него на поляната изскочи мускулест бобър с червеникава козина.

– Ще построим водопровода, без да стъпчем и една тревичка от зелените ви родни поля – О`Бобр - еколог².

– Това ще бъде най-изящният водопровод на света! Дьо Бобрѐн-архитект³.

Бобрите изглеждаха пъргави, любознателни и весели. Възхищаваха се от красивите гледки. Вкусиха от горските плодове. Сладкодумно разказваха: Колко богата ще бъде реколтата, след като построят водопровода. Колко много туристи ще пристигат от всички краища на света. Колко богати ще станат всички обитатели на долината, когато започнат да работят заедно с бобрите.

Скалата слушаше и обмисляше всички разговори. Наблюдаваше бобрите. Мислеше си: „Знаем, как да посрещаме гости... Ала с нашествениците не се церемоним...“ Скалата и мама Йоли се спогледаха. Разбраха се без думи.

Свечери се. Изгряха звездите – едри и бляскави. Светулките затанцуваха. Нагостени и уморени, бобрите се разположиха на поляната. Мама Йоли им наля по чашка крушовина. Повториха. Потретиха. Развеселиха се. Запяха. После пийнаха пак.

– Ох, колко много работа ни чака... – въздъхна Старият гарван.

– Не се тревожете. Ще прекараме трасето на водопровода по най-лекая път, с най-малко разходи. – успокои го Фон Бобриц. Трябва да се договорим с местните владетели. Кой е повелителят на Долината?

– Ние сме свободни! Нямаме господари. – ядоса се Омайничето Ели.

Бобрите се спогледаха.

– Извинете. Значи трябва да се обърнем към съвета на старейшините?
– галантно се поклони Дьо Бобрѐн.

– Нямаме старейшини. – обади се и Ефу. – Всеки има право да изрази мнението си по най-важните въпроси.

---

¹ Хидролозите изучават подземните води, реките, езерата.

² Еколозите изучават равновесието в природата и се грижат за опазването на застрашените от изчезване растителни и животински видове.

³ Архитектът проектира сградите, грижи се те да са красиви, устойчиви и безопасни.

– Всенародно допитване? – замисли се О`Бобр. – Ще отнеме много време, а Сушата напредва...

– Колко делово, практично и бързо организирате работата си! – запърха с мигли малката круша Оли – Но как решавате, кое място е най-добро за строеж?

– Отчитаме всички фактори. – Започна Фон Бобриц, разхождайки се из поляната като професор пред любимите си студенти. Е, малко залиташе, но надали някой забеляза това. – Първо – проверяваме местността. Второ – трябва да стигнем до най-близкото място, където рядко падат мъгли. Ще построим там летище и фабрика за бутилиране на водата. Трето – осигуряваме местни работници.

– Които ще спечелят много пари. – намеси се О`Бобр.

– Да, добрите майстори са на почит при нас. – присъедини се и Дьо Бобрѐн.

Ели и Ефу се спогледаха. И двете чувстваха, че бобрите не са искрени. Криеха нещо. Но какво?

Превъплътيل си се в образа на Дан. Иска ти се да виеш срещу Луната... Пълнолуние. Преструваш се на очарован и възхитен. Дружелюбно размахваш опашка. „Попиваш“ всяка тяхна дума.

Пред такава възторжена публика те, разбира се, се надпреварват да разказват истории. Е, те са героите, то е ясно. Оли примира от ужас, подскача от радост – отвлича вниманието им.

Гарванчето Охи, скрито сред клоните на мама Йоли държи в човката си Лупата. Улавя Лунния лъч. Той преминава през Мадмоазел Фу и ласкаво те докосва. Гледаш бобрите в очите. Ясно чуваш мисълта, която те упорито се опитват да скрият:

„За по-малко от година подземните води ще бъдат изчерпани. Екологична катастрофа очаква Долината и Планината...“

Стана точно така, както предвидиха бобрите. За година-две Божественият бряг процъфтяваше.

Сушата, Жаждата и Гладът опустошаваха Долината и Планината на Перун и Тангра.

Брат брата убиваше заради капка вода. Земята се раздираше. Все по-гореща пара бликаше от недрата на планината, заедно с черен дим и пепел, които скриха слънцето.

Какво се случи после? Ще разбереш от „Оги и Вулкана“.

Все още не е късно да предотвратиш екологичната катастрофа. Как? Помисли! А докато мислиш, разбери, какво се случи във владенията на Зевс.

5_05_Пророчеството

Божественият бряг беше притихнал в очакване да се разрази гневът на Зевс. Седмици наред се носеха слухове: Зевс бил все по-угрижен, все по-гневен. Оня с шапката – във водното кълбо калѐн⁴ – щял вече да ни пази. Строители отвъд Океана пристигнали да ни избавят от Сушата, ама искали страшно много пари...

Скакалецът Скокльо се вреше навсякъде. Смело скачаше из пазарищата и храмовете. Слушаше, запомняше, отсяваше чутото, но не вярваше на слуховете. Реши: „Да пие вода от извора.“⁵ – както казваше баба му. Промъкна се в двореца на Зевс. С очите си видя пророчеството, записано върху каменна плоча. Чу мъдреците, които се опитваха да го разтълкуват. Тайничко го преписа.

Искаш ли да се опиташ да го разтълкуваш? Ето предсказанието, преписано от Скакалеца. Той е написал сято някои думи, пропуснал е препинателни знаци и букви. Вместо всеки пропуснат знак е поставил снежинка: *. На някои места не е оставил разстояние между думите. Едно име е написал с малка буква.

За да е по-лесно за теб, в звукозаписа:

1. Ще казвам думата „интервал“ за местата, където Скакалецът правилно е отбелязал, че следва нова дума. В текста интервалите – разстоянията между думите, са отбелязани с чертичка.

На едно място Скок е слял предлога, с думата след него. На други две места – е съединил думи. Затова там чертичките, разделящи думите липсват. Надявам се, че вече си открил това.

2. Ще посочвам и броя на „снежинките“, които заместват букви или препинателни знаци.

3. Пропуснатите главни букви са изписани с по-голям знак #.

---

⁴ Калѐн – ковачите закаляват желязото като го нагриват в огнището и после го потапят в студена вода. Хората се каляват физически – спортувайки. Преодолявайки трудностите, човек се закалява психически – става по-издръжлив и смел.

⁵ Този израз означава: да потърсиш информация от тези, които знаят, какво се случва, защото направляват събитията.

4. Улесних те – препинателните знаци са поставени. Гледай внимателно! Като имаш на разположение тази информация⁶, опитай се да разбереш предсказанието:

Цветеалено _ * _***_ доолтара _** _**_ приближи. _#***жертва** _**_ #** _*
_езерото _#** _**_ върне. _#**_ шапка**_ щомпази, _Калин _**_*****аз*.

Запиши отговора си. Провери го в „Тълкуване на предсказанието“. Къде е то? Ще разбереш от съдържанието на „Оги и Сушата“.

Зевс не беше забравил, че Сушата опустошава земите му. И не само неговите...

Питаше се: „Защо Перун, Тангра и Тор нищо не предприемат? Защо са се умълчали? Къде ли са сега?“

Мислеше си: „Ако бобрите на ХоГ и Ла Миа построят водопровода, ще победя Сушата... Но на каква цена?... Мога ли да пожертвам поданиците на Перун, за да спася моите?“

Ти как смяташ – може ли? И дали това ще помогне?

Питаеш се: Дали Зевс ще сдържа гнева си, поне докато бобрите завършат строежа? *Запиши отговора си.*

А може би ще се случи нещо неочаквано? Позна. Наистина се случи нещо неочаквано.

Старият вълшебник, като разбра за пророчеството, обгърна Ели с магически образ на роза. Омайничето не искаше да се крие. Готово бе да пожертва живота си, за да спаси родния край от Сушата.

– Да бе, да! Саможертва... – презрително клатеше глава истинската Роза, възмутена, че някакво си омайниче ѝ е откраднало лицето. – Образът и славата са си мои. Аз съм царицата на цветята! Само аз съм достойна да крася олтарите на Зевс! – рече тя.

Повтори магическите думи, пожела си, временно да приеме образа на Ели, за да я изберат за жертвоприношението.

Вихрушката я грабна и я отнесе на Олимп – във владенията на Гръмвержеца.

Всемогъщият Зевс, гледаше, как Ламята се разпорежда, а ХоГ снима ли, снима... Никак не му беше лесно да преглътне гнева си, но се налагаше...

Че как иначе?! Какво са боговете, ако няма кой да вярва в тях?

Какво са владетелите, ако нямат поданици?!

⁶ Виж в речника значението на тази дума.

Дигите трябваше да бъдат издигнати, за да бъде спасен Божественият бряг! Налагаше се да изтърпи ХоГ и Ла Миа – та нали те доведоха бобрите...

Щом докосна земята „омайничето“ се превърна на Роза. Магията престана да действа. Вихрушката разбра, че са я надхитрили, но не се ядоса. Знаеше си, че не е от най-умните... Дожаля ѝ за цветето. Завъртя се на пета. Изкопа дупка. Донесе вода. Засади Розата в подножието на планината – да гледа към Олимп, да се надява боговете да оценят аромата и красотата ѝ.

– Какво си с-с-се загрижила за тази измамница! – изсъска Ламята.
Върви! Вдигни покривите на къщите в Долината! И този път не се връщай без Ели!

Какво целят ХоГ и Ла Миа? Опитай се да предвидиш, как ще се възползват те от появата на Розата? Запиши отговорите си.

5_06_ „Искрено и птично“

Слънцето залязваше. Червено сияние се виеше около повехналите треви и изсъхналите листа на дърветата. Върху най-ниския клон на Старата круша се бе настанила Свраката. Завистливо поглеждаше пъстрата есенна премяна на крушовото дърво – мама Йоли. Въртеше пред човката си една шишарка – като микрофон:

– Ах, колко си елегантна в новия стил „Суховей“! Как успяваш?! Имаш над сто дъщери из Долината, как намираш време за себе си? Зрителите на моето предаване „Искрено и птично“...

– „Искрено и лично“ е името на телевизионното предаване. – избоботи Скълата. – Стига си се правила на журналистка!

– Джаф, никой не се интересува от твоите измишльотини.

– Ох-и! Хи-хи! Стил „Суховей“! – гарванчето се превиваше от смях.

Дори и омайничето Ели – изнемошляло от жегата – се усмихна.

– Е, не е като моя официален тоалет... изпъчи се Свраката и протегна микрофона към цветето. – Какво мислиш за Пророчеството?

– Джаф! Какво пророчество?

– Като не гледате предаването ми... – Свраката се отдалечи от кученцето, подготви се да отлети, преди острите зъбки на Дан да я докопат. – За да спасим Пороя Ото и да върнем езерото на младите пъстърви, трябва да принесем жертва!

– Каква жертва? – ококори се малката круша Оли.

– Алено цвете е орисано да ни спаси от Сушата. – злокобно изграчи Свраката, доволна, че пак е в центъра на вниманието им. Подскочи и тикна микрофона в лицето на Ели. – Жреците скоро ще дойдат за теб. Какво чувства бъдещата жертва?

Ели пребледня. Стъбълцето ѝ клюмна. Ави я прегърна. Маймунката Ефу отблъсна Свраката. Дан ухапа опашката на нахалната „репортерка“. Ох размаха вълшебната си пръчица и Свраката бе пленена сред бодливите клонки на Вековната Мура Вемура.

– Посегателство срещу свободата на словото! – грачеше Свраката и напразно се опитваше да се измъкне. – И какво толкова?! Едно цвете! И без това живее само едно лято... А ти, Вемура, би могла да живееш още хиляди години... Оле-ле! Пусни ме! Пусни ме, ти казвам!

С проскубана опашка, здравата изподрана, Свраката успя да избяга. Ели припадна. Мама Йоли подаде на Оли билкова отвара – да свести Омайничето. Но малката круша не помръдваше – като омагьосана гледаше Ави.

С водната капка ставаше нещо странно. След всяка дума на Свраката, Ави погрозняваше, растеше и ставаше все по-страшна.

На ръцете ѝ се появиха остри ледени нокти. Това сякаш не беше тяхната Ави, а огромна ледена великанка⁷.

Ако помниш, кои са хримтурсите – готов си да продължиш.

5_07_Кралицата на ледените великани

Далече, далече – в непристъпните ледени полета на Йотунхейм, се издигат зъберите на страховит замък. На леден трон – голям колкото планина – седи Ави. Не иска да повярва, че се е превърнала в хримтурска кралица. Въпроси без отговор я измъчват. Разяждат малко по малко надеждата ѝ, че ще види отново родния край.

– Защо точно аз?! Кой ми причини това?! Каква е тая магия?

– Истинският образ на мислите и чувствата, скрити зад думите. Това е мъдростта на Водата.

– Мимир⁸? Ти ли си това?

– Да, Ави. Дори и боговете заплащат жестока цена за глътка от извора на мъдростта.

– Но аз не съм искала...

---

⁷ За ледените великани – хримтурси се разказва в митологията на скандинавските народи. Виж „Скандинавска митология“ в „Оги и кълбовидните мълнии“.

⁸ Герой от скандинавската митология. Виж „Оги и кълбовидните мълнии“.

– Благословията и проклятието на познанието? Но го получи. Реши, как ще го използваш.

*Досещаш се, как да спасиш Ави? Смяташ, да използваш силата на словото? Браво! Заслужи 100 точки съобразителност.
Мислиш, че Ави ще възвърне красотата си? Отлично! Завоюва си и 100 точки предвидливост.
Надяваш се, че хримтурсите ще помогнат на Оги-екипа? Чудесно!
Натрупа и запас от 100 точки творчество.*

*Превъплътил си се в образа на Оги? Впуснал си се да спасяваш Ави в ледената пустош? Малко зеленооко момченце сред ледените великани?!
Браво на теб! Наистина си куражлия. Добави в дневника на приключението по 100 точки кураж и решителност.*

Въвеждат те в покоите на хримтурската кралица.

– Господарке, лечителят дойде.

– Владее тайната на вечната младост. – шепнат си великанките.
Любопитно те оглеждат.

– От вас зависи, дали вашата кралица ще възвърне красотата си. – казваш и строго се вглеждаш в очите на великаните, почтително свели глави до земята. И добре, че са се навели – иначе нямаше да виждаш очите им, защото главите им щяха да докосват облаците. – Обичате ли своята кралица? – питаш ги.

– Обичаме! Обичаме! Обичаме! – възторжено се провикват хримтурсите. Дъхът им едва не те отвява.

Великаните ахват от почуда – вместо острите ледени копия, които стърчаха от главата на Ави, сега златисти къдрици се вият край лицето ѝ.

– Уважавате ли решенията ѝ?

– Уважаваме! – прокълтява възторженият отговор на великаните.

Грозната снага на хримтурската кралица се гъне и извисява – става изящна, като вледенен водопад. Гласът ѝ като песен полита нашийр и длъж:

– Моята повеля е: В мир да заживеят Йотунхейм, Асгард и Митгард⁹!

– Мир! Мир! Мир! – викат радостно хримтурсите и възхитени гледат прекрасното лице на Ави.

Мирът си е мир, но Сушата трябва да бъде прогонена, нали?

Време е да разбереш, как върви подготовката на зелената войска.

---

⁹ Виж „Скандинавска митология“ от „Оги и кълбовидните мълнии“.

5_08_Зелената войска

Мислиш си: „Алчността и глупостта карат хората да унищожават горите. Довеждат Жегата и Студа...“ Решаваш да помогнеш на Оги-екипа? Заедно ще посадите дръвчета – зелените войни, които ще победят сушата? Браво! Умееш да си поставяш конкретни задачи и да определяш не само близко-срочни, но и дълго-срочни цели. Заслужи по 100 точки предвидливост, мисловни умения и съобразителност.

Потърсихте закрилата на тъмнината – засадохте семенца от борови шишарки. Скътахте ги сред скалите. Жълдите заровихте в долината – там, където планината ги пазеше от следобедното слънце. Долу край реката, изнемошляла от жегата, скрихте в подмолите коренчетата на младите върби. Тополките бързо изправиха снага край язовира. Жилавите брястове на хълма криеха дечицата си – сплели клони, готови за отпор срещу бури и вихрушки. Хората се грижеха за плодните дръвчета. Ореховата градина край селото бързо се разрасна. Малките дрянчета смело плъпнаха по стръмнините, впиха корени здраво в земята.

Орлите и Оги се рееха високо в небето. Спускаха се стремително и прогонваха всеки, дръзнал да влезе в Долината или нарушил покоя на Планината. Разпереше ли криле Огненото драконче, сянката му покриваше младите дръвчета. Даваше им отдых, пазеше ги от безмилостния пек. Поточето бе почти пресъхнало. Промъкваше се между скалите, криеше се в пещерите – за да запази за младите фиданки водата, която Сушата все още не бе успяла да заграби.

Старият гарван Ох ги учеше, как да устояват на магиите на Ламята. Скалата им разказваше за славните битки на зелените войни. Птиците прогонваха вредителите, но дръвчетата бяха още малки. Сушата знаеше, че лесно ще ги победи. Може би затова още не ги нападаше. Не ѝ беше интересно да воюва с дечурлига. Ала да подценяваш противника, не е най-добрата стратегия¹⁰, нали? Дръвчетата растяха и крепнеха. Най-жилави бяха дрянчетата. Изпробваха клоните си – огъваха ги като лъкове, учеха се да хвърлят камъни – като с прашки. Най-интересни бяха уроците на Вековната Мура. Вемура им показа, как да събират влагата от въздуха. Ох им повери тайните думи, с които да призовават дъжда.

---

¹⁰ Стратегията е наука и изкуство за водене на война, умение, така да организираш борбата си, че да защитиш своята идея или да победиш врага.

Трябва да се спечели време, да се отлага решаващата битка, докато дръвчетата пораснат поне още малко.

Предлагаш, някой да отвлече вниманието на Ламята? Кой?

Запиши отговора си.

5_09_Хитрини

Вихрушката не се свърташе на едно място. Най-често се навърташе около плененото езеро и Пороя Ото – затворени в магическото кълбо. Ламята знаеше, че там ще я намери.

– Доведи Омайничето Ели. След жертвоприношението ще пусна Ото. Ще бъде твой.

Очите на Вихрушката светнаха от радост.

– Ще използваме заклинанието, за да заключим и Ели в магическото кълбо. – промърмори ХоГ, но Ламята го чу.

– Искат ли да научиш заклинанието, нали? Червей такъв! Махай се от тук!

ХоГ се поклонил доземи и бързо се отдалечи. В това време Скакалецът незабелязано изскочи от джоба му. Вихрушката не го забеляза. Скокльо се скри в дупките на роклята ѝ.

Ламята прошепна заключващото заклинание. Скакалецът го чу. Запомни го. Вкопчи се здраво в полите на Вихрушката. Тя шеметно се завъртя и изчезна.

Полите на вихрушката се увиваха около зъберите на планината, метяха стръмнините, заплитаха се в клоните на вековните дървета. На едно от тях бе и гнездото на гарвана. Скакалецът скочи при Ох, разказа, какво се е случило, написа заклинанието. Дали старият гарван – вълшебникът Ох ще успее да го промени?

Вихрушката се втурна към Ели, но Ох изрече някакви неразбираеми думи и тя изчезна, а заедно с нея и червеното омайниче Ели.

– Ами сега?! – вайкаше се малката круша – Плениха Ото, а сега и Ели.

– Ох-и! И толкова много дръвчета пострадаха. – гарванчето превърза ранения клон на мама Йоли.

– Не се тревожете. Успях да обърна заклинанието на Ламята. – Старият гарван въздъхна с облекчение.

Дали вълшебникът Ох се е справил? Скоро ще разбереш:

– Нос-с-сиш ми това мъртво цвете?! – съскаше Ламята и гневно стрелкаше с очи Вихрушката. – Изгубила с-с-си с-с-семенцата му. С-с-сега за нищо не с-с-става!

– Защо не използва заклинанието? – запита ХоГ. – Забрави ли го?

Вихрушката мълчеше, дума не можеше да издума.

– С-с-сега ти ще бъдеш заключена! – рече Ламята и изрече заклинанието.

Но вместо да окове Вихрушката, внезапно тя самата се озова в прозрачното кълбо. А плененият Порой, езерото на младите пъстърви, Омайничето Ели и Вихрушката изчезнаха.

5_10_ Кой може да победи Сушата?

Ото и езерото се завърнаха. Каква радост настана, не можеш да си представиш. Омайничето Ели оживя. Магията на Гарвана го бе спасила. Дори и листенцата си намери. Поля ги с водица от изворчето в подножието на Скалата и стана още по-красиво.

– Радостта си е радост, но не бива да забравяме, че Сушата все още броди из Долината – въздъхна Вековната Мура.

– Не се тревожи, Вемура! Ще се справя със Сушата! – изпъчи се Пороят.

– Ох-и! И това ми било порой! Хи-хи! Кожа и кости! Погледни се, де!

– Гарванчето е право – мама Йоли загрижено погледна Ото. – Трябва първо да възвърнеш силите си.

– Ото, помисли, преди пак да се втурнеш. – Старият гарван изглежда строго Пороя.

– След такава страшна суша, ти само ще донесеш нови беди и страдания в Долината. – обади се и маймунката Ефу.

– Ама аз няма да слизам там! – оправдаваше се Ото – Ще вкарам Вихрушката и Сушата в пещерата. Ще ги заключа.

Как мислиш, ще успее ли Ото да победи Сушата по този начин? Да? Сам? Сам Пороят не би могъл да се справи.

А и да е заключена в Пещерата, Сушата пак ще може да призове своите верни кучета – ветровете-суховеи. Губиш 10 точки предвидливост.

А дали Зевс ще може сам да победи Сушата? Не?

Не може. Прав си. Гръмовержецът разбира това.

Питаш се: „Защо тогава позволява на бобрите да строят водопровода?“

А кой ти е казал, че боговете винаги са справедливи? Особено Зевс – прочут със своя гневен нрав... Смяташ, че е необходимо друго решение? Потърси го веднага! Запиши го в Дневника на приключението.

Време е да разберем, какво се случва на Божествения бряг. Строежът на дигите и водопровода приключи. ХоГ се разплати с бобрите и побърза да ги отпрати. Зае се с рекламната кампания. Трябваше час по-скоро да привлече много туристи. Искаше да спечели големи пари. И то бързо! Докато я няма Ла Миа всичко спечелено оставаше за него. На фона на Олимп се кипреше Розата – щастлива, че ХоГ я е избрал да представя Божествения бряг.

Зевс насмешливо погледна Червея и Розата, които правеха поредния рекламен видео-клип. Не му беше до тях. Трябваше да измисли, как да прогони Сушата, как да спаси поданиците си, а и не само своите... „Къде ли е Перун?“ – питаше се Зевс. *Ще разбереш от „Оги и Халата“.*

Знаеш вече – магията не можа да заблуди Ламята. Тя се ядоса на Вихрушката и я изпрати пак да отвлече Червеното омайниче – Ели. Всичко живо се изпокри – страхуваха се от гнева на Ламята. Тя размаха дванайсетте си опашки – всяка със сраснал рог накрая.

Вихрушката хукна, та се не видя. Развъртя се, сграбчи покрива на някаква къща в Долината. Кой знае къде го отнесе. Спусна се към язовира. Прекърши няколко млади тополи. Опита се да изтръгне едно брястче, но не успя. Жилавите клони на старите брястове здравата я пердашеха. Младите борчета и елхички боцкаха нозете ѝ. Дрянчетата стреляха с лъкове и прашки. Залп след залп ореховата артилерия я засипваше. Храсталаците я препъваха, скубеха косите ѝ, раздърпаха полите ѝ. Зелената войска задружно я прогони от Долината.

Изкатери се Вихрушката в Планината. Отправи се към полянката на Оги-екипа. Закръжи около езерото, но не можа да припари дори до водата. Планинските ветрове я отблъснаха. Вихрушката се отдръпна. Всички помислиха, че е победена. И точно тогава тя се спусна към Ели. Изскубна цветето. Алените му листенца закръжиха край нея. Тя се въртеше все по-бързо и по-бързо и изчезна. Семенцата – дечицата на Ели – се разпиляха около езерото. Оги се завърна точно в този миг. Едно зрънце скочи в пазвата му. Огненото драконче го скъта до сърцето си и размаха криле.

Семенцата се скриха в пръстта. Зимата ласкаво ги загърна в снежен кожух. Нахлупи ледени калпаци на върховете. Пролетното слънце погали земята. Калпаците се плъзнаха и тупнаха в езерото. Разтопиха се. Поточето запя. Скалата се засмя. Децата на Ели – малките червени омайничета подадоха главички от пръстта, надникнаха да видят, какво става.

– Ален венец разцъфна около езерото. Децата на Ели се родиха. –
развика се Свраката.

А до сърцето на Оги малката Ели-О радостно потрепна и отново се спотаи. Тя знаеше – Огнената вселена я очаква...

Предстои ти трудна задача:

Да предвидиш поведението на Зевс, като се съобразяваш с това, което знаеш за него. Какво ще направи той? Запиши предположенията си.

5_11_Задружно

Кой би повярвал, че Зевс – Гръмовержецът ще преклони глава и почително ще помоли хримтурсите за помощ?! Но точно това се случи. Понякога и боговете дори трябва да укротят гордостта си, да намерят съюзници, за да опазят своя свят...

Предвождани от красивата си кралица, ледените великани натовариха желязната колесница на Тор с айсберги¹¹. Зевс ги обгърна с облаци – да не се стопят по пътя. Разпръснаха ги из езерата и реките на Божествения бряг и планините на Перун.

Скоро запяха потоците. Вдигнаха глави цветята. Изправиха снага зелените войни – дърветата. Пороят Ото възвърна силите си. Време беше за решителна битка със Сушата.

Но битка нямаше. Сушата просто изчезна. Скри се вдън земя. Задружните усилия на хримтурси, богове и хора я уплашиха. Знаеше си тя, че ще я победят, затова избяга. А заедно с нея хукна и Вихрушката.

Пороят Ото откри Ели изнемощяла от горещината и от вихрения полет. Вихрушката бе изгървала омайничето близо до мястото, където вехнеше Розата. Заклинанията на стария гарван Ох пак спасиха цветето. Ели се усмихваше и се радваше на вестите за малките омайничета, поникнали на брега на езерото.

Ако си прочел „Оги и Сушата“, готов си за последното изпитание.

Отговори:

В началото на тази история Ото изчезна. Защо?

---

¹¹ Виж значението на тази дума в речника към „Оги и Кълбовидните мълнии“.

Какво промени външния вид на Ави? Припомни си края на „Искрено и птично“.

Какво ново, могъщо вълшебство използва Оги-екипът?

Е, с всички тези вълшебства – готов си за следващата битка в „Оги и Халата“.

5_12_ Речник към „Оги и Сушата“

Айсберг –ледена планина, плаваща в океана.

Архитектът проектира сгради. Определя, какъв ще бъде външният и вътрешният им вид. Преценява, как сградата ще се впише в околната среда.

Бобър – бозайник, който живее край реките. Бобрите строят бентове, за да си направят вирчета, в които да плуват, защитени от по-свирепите обитатели на реките и крайречните земи.

Всенародно допитване се прави, когато се обсъжда много важен въпрос, от решението на който зависи бъдещето на много хора. Например, Норвегия не е член на Европейския съюз, защото повечето норвежци смятат, че това няма да е полезно за тях. Те изразиха мнението си на всенародно допитване.

Девиз – Думи, изразяващи нещо особено важно за човек, група хора, фирма или държава.

Например по време на Априлското въстание, върху знамената е бил избродиран девизът „Свобода или смърт!“

Върху българския национален герб е изписан девизът: „Единението прави силата!“

Дьо – Френският крал е награждавал своите приближени със земи, замъци и с правото да изписват пред името си тези три буквички – знак, че са заслужили неговата благодарност. Децата и внуците им запазили тази добавка към имената си. Смятали се за благородници или аристократи.

Еколòг – Проучва растенията и животните, застрашени от изчезване. Търси причините за замърсяването на природата и начини за опазването ѝ.

Емблèма – Символичен образ на понятие или идея.

Като видим лъва, изправен на задните си крака, избродиран върху калпаците на Ботевите четници – разбираме без думи: Борба за свободата на България!

Ако на твоята значка има изобразен еделвайс – значи обичаш природата. Това цвете, което расте високо в планината, по непристъпните канари и върхове, често е емблема на туристическите дружества.

Жертвоприношение – В древни времена хората вярвали, че могат да умилостивят боговете и да получат помощ от тях, ако им дадат дарове – плодове, зеленчуци, цветя или животни.

Жреците тълкували волята на боговете и приемали даровете за тях.

Информацията е това, което възприемаш – виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

Мисия – отговорна задача

О`** – Ирландците след личното си име понякога добавят буквата **О` – внук на ... Като фамилно име – използвали името на своя клан.

Свобода на словото означава, че според законите, всеки има право да изрази своето мнение, но е длъжен да уважава и мнението на другите.

Сондирам – пробивам дупки дълбоко в земята, за да търся полезни изкопаеми, питейна вода или да разбера, има ли опасност от свличане на земни маси.

Старейшини – най-мъдрите хора от племето, които решават важни въпроси, свързани с неговото бъдеще.

Фон – Немските владетели награждавали своите приближени със земи, замъци и с правото да изписват пред името си тези три буквички – знак, че са заслужили тяхната благодарност. Децата и внуците им запазили тази добавка към имената си. Смятали се за благородници или аристократи.

Хидролог – изучава водите: питейната вода, езерата, реките, блатата.

5_13_Тълкуване на предсказанието

Ако си записал в дневника на приключението: „Цвете алено с лъжи до олтара ще се приближи.“ – печелиш по 10 точки съобразителност, творчество и умело боравене със словото.

Ако си разбрал, че става дума за саможертва, а не за жертва – заслужено получаваш 50 точки мисловни умения и 10 точки сила.

Ако си наясно, че шапката, която Вихрушката нахлупи на главата на Ото, ще му помогне да опази Калин-Орела – заслужи 50 точки досетливост. Запиши ги в дневника на приключението. Ше ти потрябват.

А ето и целия текст на предсказанието:

„Цвете алено с лъжи
до олтара ще се приближи.

Саможертвата на Ели
с езерото Ото ще върне.

Той шапката щом пази,
Калин ще предпази.“

5_14_Тайно оръжие – НЗЦ (намерения, задачи, цели)

Инструментът за мислене НЗЦ ще те научи да подреждаш и организираш не само мислите, но и желанията си. Как ли? – Стъпка по стъпка.

„Н“ означава „намерения“, „З“ – „задачи“, „Ц“ – „цели“.

Често си мислиш, може би: „Би било хубаво да...“:

Да плувам най-бързо от всички в училище... (Но те мързи да ходиш на тренировки, нали?)

Ех, да можех да пея като... (Но не ти се ще да учиш и репетираш от тъмно до тъмно...)

Без упорита работа, намеренията си остават само мечти. Много труд е нужен, за да стигнеш до стълбичката на победителите.

Но намеренията са важни – не ги подценявай!

Може да имаш съвършен слух. Може да скрибуцаш денонощно. Може да имаш най-добрите учители и всеотдайни родители. Ала ако ти не искаш да бъдеш музикант, ако само се подчиняваш на желанията и намеренията на родителите си, е... – ясно е, какво ще стане...

Желанието те окриля. Възнамеряваш ли да направиш нещо – полагаш усилия. Амбицираш се. Укрепва волята ти да постигнеш целите си.

Цели

„Искам да стана състезател по плуване!“ Твърдо и уверено изразено намерение. Обмислени и подредени цели:

Близко-срочни цели

Да поправа тройката по математика. (В отбора по плуване приемат само с успех над 4,00.)

Задачи:

Да ходя на консултации по математика

Всеки ден да решавам по 10 задачи.

Да умилостивя мама – да ме пусне на тренировки. (С татко е лесно – на моя страна е.)

Задачи:

Ще помагам. Ще хвърлям боклука. Ще си пера сам чорапите. Няма да разхвърлям дрехите си.

Ще запозная мама с майката на Петьо. Тя все разправя, как синчето ѝ спряло да боледува, откак тренира плуване.

Ще мия прозорците на съседката, за да събера пари за такса.

Да убедя учителката по физическо, че съм подходящ за състезател по плуване.

Задачи:

Ще тренирам. Ще задържам дъха си.

Ще тичам по 2 км дневно.

Ще правя дихателни упражнения.

Средно-срочни цели

Да овладее основните състезателни стилове по плуване.

Задачи:

Ще събера парите от Сурваки и от рождения си ден. Няма да ги харча за бонбони и комикси. С тях ще си платя курса по плуване.

Ще участвам в летните състезания.

Да се запозная с треньорите от школата по плуване.

Задачи:

Ще разуча, кога ще има състезания. Ще ги посетя.

Ще разузная, кои са най-добрите треньори.

Ще разбере, кога и как бих могъл да вляза в отбора.

Ще избера най-добрия треньор.

Да ме изберат в отбора на училището.

Задачи:

Ще участвам във всички състезания между класовете.

Ще правя упражнения, за да заякна.

Ще се класирам сред първите трима – победителите в моята възрастова група.

Дългосрочни цели

Да победя в общинските състезания след 2 години.

Да участвам в национални състезания след 3 години.

Сред 4 години да вляза в националния средношколски отбор.

Как ти се струва? Ще успее, нали?

Знае, какво иска. Подредил е целите си и задачите, чрез които ще ги постигне. Стъпка по стъпка.

Вече разбра – целите се подреждат като етажите на една сграда. Задачите са като стъпалата. Подредиш ли ги добре, поставиш ли стабилни основи – ще съградиш своята сграда, ще постигнеш целите си, ще изпълниш намеренията си. Да обобщим накратко:

Целите са близко-, средно- и дългосрочни. Задачите ни помагат да постигнем целите си, чрез конкретни действия. Изпълнявайки една задача, можем да пристъпим към следващата – по-трудната. Достигнем ли една цел, ще се насочим към друга.

Важно е да знаем целите на приятелите или враговете си, за да постъпваме правилно, да решаваме по-бързо и точно проблемите или още по-добре – да ги предотвратяваме.

5_15_ Защо Оги-екипът победи?

Може би, защото внимателно обмисляше поведението на всички участници в това приключение...

Бобри

Намерения

Да докажат майсторлъка си

Да ги признаят за най-добри строители.

Да спечелят много пари.

Близко-срочни цели

Да се харесат на Оги-екипа
Да им повярват обитателите на Долината.
Да ги убедят да приемат построяването на водопровода.

Близко-срочни задачи

Да научат езика на местните.
Да ги опознаят.
Да намерят начини да им въздействат.

Средно-срочни цели

Да използват местните за тежката и нископлатена работа.
Да ги подчинят. Да ги накарат да бъдат послушни и безропотни.
Да им плащат колкото се може по-малко.

Средно-срочни задачи

Да опознаят и използват уменията на местните.
Да разберат, каква е най-малката сума, с която ще могат да подмамят обитателите на Долината да работят за тях.
Да осигурят реда с помощта на местните владетели.

Дългосрочни цели

Да построят водопровода.
Да построят на най-подходящото място фабриката за бутилиране на вода и летището.
Да заграбят бързо и незабелязано и последната капка чиста питейна вода от планините на Перун.

Дългосрочни задачи

Да прокарат трасето на водопровода по най-лекия път, за да бъде и най-евтино построяването му.
Отчитане на факторите, от които зависи успешното построяване на фабриката, летището, водопровода.
Да опазят тайната. Каква е тя?

Вихрушка

Намерения

Да се весели.
Да си поиграе.
Да се хареса на Ото.

Близко-срочни цели

Да е по-добра в игрите и щуротиите от сестра си.
Да я похвалят мама и татко.
Да е доволна Ламята.

Средно-срочни цели

Мама и татко да я обичат повече от сестра ѝ.
Хора, животни, дървета – да се страхуват от нея повече, отколкото от Сушата.

Ламята да ѝ се доверява и да ѝ възлага важни задачи.

Дългосрочни цели

Да стане придворна дама на Ла Миа.

Да танцува пред Зевс.

Пороят Ото да се влюби в нея.

Суша

Намерения

Да граби реколтата.

Да сплашва хора и животни.

Да унищожават растенията.

Близко-срочни цели

Да опустоши Долината

Да подчини Оги

Да превърне обитателите на Долината в свои слуги.

Средно-срочни цели

Да стане по-могъща от Жегата и Студа.

Да използва силата на Ламята.

Да изучи магиите ѝ.

Дългосрочни цели

Да надхитри Ламята.

Да подчини Зевс и Перун.

Да стане повелителка на тези земи.

Роза

Намерения

Да стане известна.

Да ѝ се възхищават.

Да я боготворят.

Близко-срочни цели

Да излъже Вихрушката, че тя е цветето от пророчеството.

Да я посадят край олтара на Зевс.

Да стане емблема на Божествения бряг.

Средно-срочни цели

Да ѝ се молят.

Да ѝ носят дарове.

Да я хареса Зевс.

Дългосрочни цели

Да бъде любимка на Зевс.

Да я възнесе на Олимп.

Да стане царица на цветята – дясна ръка на богините на Земята.

Ламя

Намерения

Да надхитри.

Да победи.

Да властва.

Близко-срочни цели

Да плени и унищожи Огненото драконче, преди да порасне.

Да пороби или отстрани приятелите му.

Средно-срочни цели

Да узнае тайната, пазена от Огнените дракони

Да наруши екологичното равновесие на нашия свят.

Дългосрочни цели

Да стане владетелка на Огнената вселена.

Да унищожи нашия свят.

ХоГ

Намерения

Да бъде велик!

Близко-срочни цели

Да печели. Да трупа богатства.

Да мами Ламята.

Средно-срочни цели

Да завладее Долината и Планината.

Да открадне, да научи магиите на Ламята.

Дългосрочни цели

Да използва Оги и неговите приятели.

Печелиш 50 точки доверие и 10 точки внимание, ако си записал поне част от важната информация:

„Дървесните червеи също са нужни за опазване на екологичното равновесие. Тяхната мисия е да прочистват мъртвите дървета, за да могат по-бързо да растат живите – да бъдат здрави и силни, да прочистват въздуха.“

Зевс

Намерения

Да спаси поданиците си.

Да надхитри Ламята.

Да използва ХоГ и Бобрите.

Близко-срочни цели

Да осигури вода.

Да предпази Божествения бряг.

Близко-срочни задачи

Да осигури построяването на водопровода.

Да се издигнат дигите.

Средно-срочни цели

Да прогони Сушата.

Да се отърве от Ламята и ХоГ.

Средно-срочни задачи

Да намери съюзници в борбата със Сушата.

Да не позволи на ХоГ и Ла Миа да го използват.

Дългосрочни цели

Да има повече поданици.

Да побеждава враговете си.

Дългосрочни задачи

Да се грижи за поданиците си.

Да разгадава намеренията на противниците си.

Да измисля, как да ги победи.

5_16_ Библиография към „Оги и Сушата“

ВРЕМЕ И КЛИМАТ. – София : Издателство ПРЕС, 2005. – 32 с.

- Суша – с. 13. – (Искам всичко да знам)
- Воден цикъл – 16 – 17 с.
- Облаци – 18 – 19 с.

ГРОМАН, Джеф. Неспокойната планета земя. – София : ФЮТ, 2002. – 96 с.

- Суша – с. 46 – 49.

ЕКОЛОГИЯ. – София : Издателство ПРЕС, 2005, – 32 с. – (Искам всичко да знам)

МАСАРУ ЕМОТО. Тайните послания на водата. – София : „Авлиго“, 2006. – 160 с.

5_17_ Прочетѝ!

Тайното оръжие ГТД (гледна точка на другите) те очаква в „Оги и Халата“, заедно с много приключения и вълшебства.

Ако искаш да разбереш: Недоверието може ли да убива? Ще разгадае ли Халата коварните замисли на Ламята? Ото ще спаси ли Скакалеца и Змийчето? Прочети: 6. „Оги и Халата“.

